

Van az a pénz

„És akkor beüt a csúcspont, a hős abban a pillanatban lecsap, és...”

Hallgatom ezt a huszonéves srácot, aki csak emiatt a megbeszélés miatt zakót húzott a koponyás pólója fölé, hogy valahogy kinézzen. Elvégre egy csomó ügyvezetőnek próbálja eladni a történetét. Egyrészt örülök, mert végre nem egy könyv alapján akar stúdiófilmet készíteni. Másrészt ez az eredeti tartalom annyira klisés, hogy már most tudom, mi lesz a vége, pedig még csak öt perce beszél az ürge. Ugyebár itt kezdődik minden. Nekünk kell megvenni a sztorit. Berci majd nagyon komolyan mordul egyet, elmondja majd szépen a srácnak, hogy...

...-gyan a fenébe került ez ide? Nézzük csak meg azt a mappát! Aha, szóval itt gyakornok a stúdiónál. Micsoda? Még az egyetemet se fejezte be? Animáció és játékfilmes. Biztos azt gondolja, hogy a játékfilm valóban játék. Misi itt ül melletttem, és le merem fogadni, hogy arra gondol, amire én. Ezt a történetet már hallottam. És most nem arról beszélek, amiről a srác dumál oly lelkesen. Hanem a „fiatal önjelölt alkotó nekünk akarja eladni jó pénzen az ötletét” kezdetű történetről. Misinek lehet, nem fog tetszeni, amit végül mondani fogok, pláne ha megmondom neki, ő lesz a...

„Gyártásvezető úr, megkaptuk a forgatókönyvet, amit Bertók Bertalan tegnap elfogadott.” Ezzel fogom kezdeni, ő meg biztosan azt fogja mondani, hogy „Micike, ne aggódjon, a MOME után lesz rendes munkája is, de most én sajnálom a legjobban, hogy csak lóti-futi lehet”. Ugyebár lecsúsztam a tavalyi felvételi listáról, de Mihály bácsi látta a munkáimat, és azt mondta, hogy jövőre elintézi, hogy végre rendes helyet kapjak. Gyorsan átfutottam a forgatókönyvet, és az íróra bizony ráférne egy kis munka. Láttam, hogyan viselkedik, meg a beszédét is hallottam. És az ilyen nulla, csak mert időben idetolja a képét, meg mert egy viszonylag eredeti ötlettel rukkolt elő... Áh, nem leszek mérges. Öt hónap, és újra válogatnak, addig meg lóti-futi Misi bánál. Áh, mindjárt kimondja, hogy...

„Micike, van magácskának egy feladatom. Tudom, hogy a lóti-futi nem magácskának való, meg ezért még annyit se kap, mint igazából megérdemelné. Szóval kezembe veszem az ügyet, és nem fog érdekelni, hogy a bérelszámoló mit mond, se az, hogy Berci mit motyog majd. Rám aggatta ezt a szart, amit forgatókönyvnek mertek nevezni, amit tegnap be tetszett nekem hozni. Akkor én meg nem vagyok hajlandó külön korrektort fizetni. Tudom, hogy magácska erre képes lesz, olvastam az írását, magácska fogja ezt a förmedvényt rendbe hozni nekem. Lesz ebből...”

Animáció? Hát persze! Lássuk, hogy most milyen érdekességet kaptunk? Ajjaj! Ez nem kicsit érdekes, és van egy olyan érzésem, hogy ez komoly korrektúrára ment át. Ha ez az, amelyikbe beleolvastam múltkor Misi irodájában, akkor bizony dupla fizetést Micikének! Láttam, hogy ő csinálta. Szegény lány! Összeesett a kimerültségtől, és most kórházban van. Vittünk neki virágot. Megérdemli a dupla fizetést, ami amúgy sem lenne sok. Az első dolgom lesz ezt a gyakornokot elküldeni a fenébe. Mióta megvették az ötletét, elég pofátlan tud lenni. Micike meg jöhet a helyére. Addig viszont gyorsan zárjuk ezt...

Le kellene már rajzolni azokat a story boardokat, de sokkal jobb ötletem van. Elmegyek kávéra, ez az ötlet ótvar. Misi bá elmondta, minek kellene benne lennie. Leadtam az első három jelenetet, aztán megnyugtatott a sok hümmögése után, hogy Berci majd átnézi, és elmondja, hogy rendben vagyunk-e. Két nappal később kaptam vissza az oldalakat. Szó nélkül, pirossal volt berajzolva, hol változtassak, meg pár megjegyzés. És ez így megy hetek óta: beküldöm a boardokat, az ügyvezetőktől meg jönnek a megjegyzések. Kész a következő pár jelenet, megint változtatások, megjegyzések. Kész a javítás és az ügyvezetők végre boldogok, kivéve, hogy nem, mert megint piros filc, de most már egyre ritkábban, mert már ők is feladták. Nem lesz ebből semmi jó, csak egy gyakornok van itt már hosszabb ideje, mint kellene, mert a film az ő forgatókönyve szerint készül, és mégiscsak fontos ember. Legalábbis ő ezt hajtogatja. Az persze nem érdekli, hogy miatta nem vettek fel új embereket, és szegény Micike még mindig csak lóti-futi. Mindennap ő hozza a kávé, meg velem dumálok el arról, hogy ez az egész mennyire rossz öt-

...-letem sincs, mit akartak ezek. Nézem az animatíkot, és nem értem, mit akart Peti a story boardjában. Megkérdezem tőle, elmagyarázza, de igazából ő se érti, előveszi a forgatókönyvet, olvassuk, de valahogy nem áll össze. „Te, Peti? Ezt a szenszei elfogadta így?” Bólint és hozzáteszi, hogy Berci apánk is. Megyek a forgatókönyvvel az író után. Búzik a cucctól, amit tol. Elolvastatom vele a forgatókönyvet. Néz, mint az a bizonyos fiatal szarvasmarha az újonnan épített nyílászáróra, mintha nem ismerné fel a saját szövegét. Találkozom Micikével. Aranyos lány, és állítólag nagyon tehetséges is, amiben csak az a szomorú, hogy emiatt a balfék miatt, aki írónak képzelet magát, hónapok óta vár arra, hogy ne csak a futkosás legyen a munkája. Ő segített, miután bocsánatot kértem tőle, mert megkereste őt az „író”, hogy hogyan merészelt beleírni a munkájába, tönkrevágni az ő mesterművét, és neki itt szava van, szóval ki lesz rúgva. Számomra akkor derült ki, hogy ez a szemét egy fokkal jobb lett attól, hogy Micike korrektúrázta. Behívtam Micikét, és azt mondtam neki, hogy beszélünk a szenszeijel. Ez a pökhendi senki megérdemli, hogy a köztes rajzokat külsősök csinálják. Egyébként is inkonzisztens a forgatókönyv, senki se szereti, hátha így több időnk...

Lesz egy-két szavam a gyártásvezetőhöz. Tudom, hogy „outsorce” munkás vagyok, szabadúszó, meg minden, de ezt a munkát én se érdemlem. Köztesek, meg a vonalazás, aztán a BoRap hallgatása közben látom, hogy jön a... Mi? Már

megint? A megjegyzések a fejesektől, a gyártásvezetőtől, Csumitól, az animátor-tól, aki a jeleneteket kiadja. De nagy poén a pofa! Amikor már a harmadik levelet írtam neki, hogy mi akar ez lenni, ő csak annyit írt, hogy egy másik sráccal együtt, akivel találkoztam az eligazításon, még bírjuk. A maradék hat külsős meg azt írta, hogy ezt nem hajlandóak csinálni. A projekt két éve készül, és már így is egy éve csúszik. Rákérdeztem az íróra, de őt nem ajánlották, mert állítólag egy bunkó. De Micikével „kommunikáljam le” a dolgot, mert ő tudja, mit és hogyan. Micike meg tök kedves volt. Mikor kiderült, hogy tizenöt éves vagyok, és mégis ennyire értek az animációhoz, azt írta, hogy nagyon jól viselem a sulit mellett, és szorít nekem. Nagyon rosszul éreztem magam, amiért mindenkit elküldtem gondolatban a...

Franca is ezeknek a vonalásoknak! Lusta semmirekellők! Helyettük is dolgoznom kell, az ő vonalaikat huzigálom ki, meg színezek, és még rosszabbul keresek, mint ezek. Harmadannyit se! Eddig tíz jelenetet csináltam meg, de már ennyiből látom, hogy ennek a filmnek nem lesz jövője. Csak sajnós van az a pénz, amiért érdemes dolgozni. Persze leadom a Petinek, az meg küldi a megjegyzést, hogy valaminek a fejesek nem örültek. Nem a színezők hibája, csak így nem megy majd a munka. A fizetést majd Hannával beszéljük meg. Ha meg ő nem ír vissza, akkor keressük Micikét. Ő egy nagyon kedves lány, igazán segítőkész. Felmentem a stúdióba, ott szembejött egy velem egyidős forma srác. Szaga volt. Ha nem tudtam volna, hogy mozog, komolyan azt mondom, hogy halott. Micike késett. Egy idős hölgy helyett viszont egy huszoneves hölgyemény jött. „Örömmel látom, hogy még egy utolsó színező maradt.” Micsoda? Én vagyok az egyetlen? Micike megnyugtató, hogy lesz fizetés, kedvesen elmosolyodott. Aztán betoppant egy idősebb úr, akiről kiderült, hogy ő Misi bá, vagyis a gyártásvezető. Aztán dühösen azt mondta...

„Micike, én ezt nem bírom tovább. Ez a suttyó el akarja vinni a forgatókönyvét. Azt mondja, hogy mi megváltoztatjuk az ő ötletét, hogy aztán eladjuk a mi nevünk alatt, és őt teljesen kihagyjuk. Különösen magácskára panaszkodott, mert maga belerondított a... Ez meg ki? Ja, hogy a megmaradt színező. Barátocskám, ez egy csatatér. Maga szabadúszó, legyen rá büszke, addig lépjen ki, ameddig tud! Ez a projekt már négy éve húzódik. Nézze meg Micikét. Tehetséges animátor lehetne, de elkövettünk egy nagy hibát, és most magunkat rugdossuk, szegény még rendes fizetést se kap. Node mi teszünk ez ellen...”

...valamit nem értek, kedves stúdió. Ha ennyire szeretik Micikét, miért nem rúgják ki azt a barmot, és vesznek fel új írókat, meg animátorokat? Lassan csődbe mennek. Mindenesetre én meg Micike is jól vagyunk. Megfogadtam Misi bá tanácsát, és egy év színezgetés meg bizonytalan fizetés után leléptem. Elvégeztem az iskolát is, szóval több eséllyel indulok. Vágják taccsra a projektet, vegyenek fel új munkaerőt, főleg, ahogy ígérték, Micikét. Tudom, hogy az elv sajnós az, hogy van az a pénz, de ez már maguknak sem éri meg.

Tisztelettel,

Márton, a szabadúszó színezgető